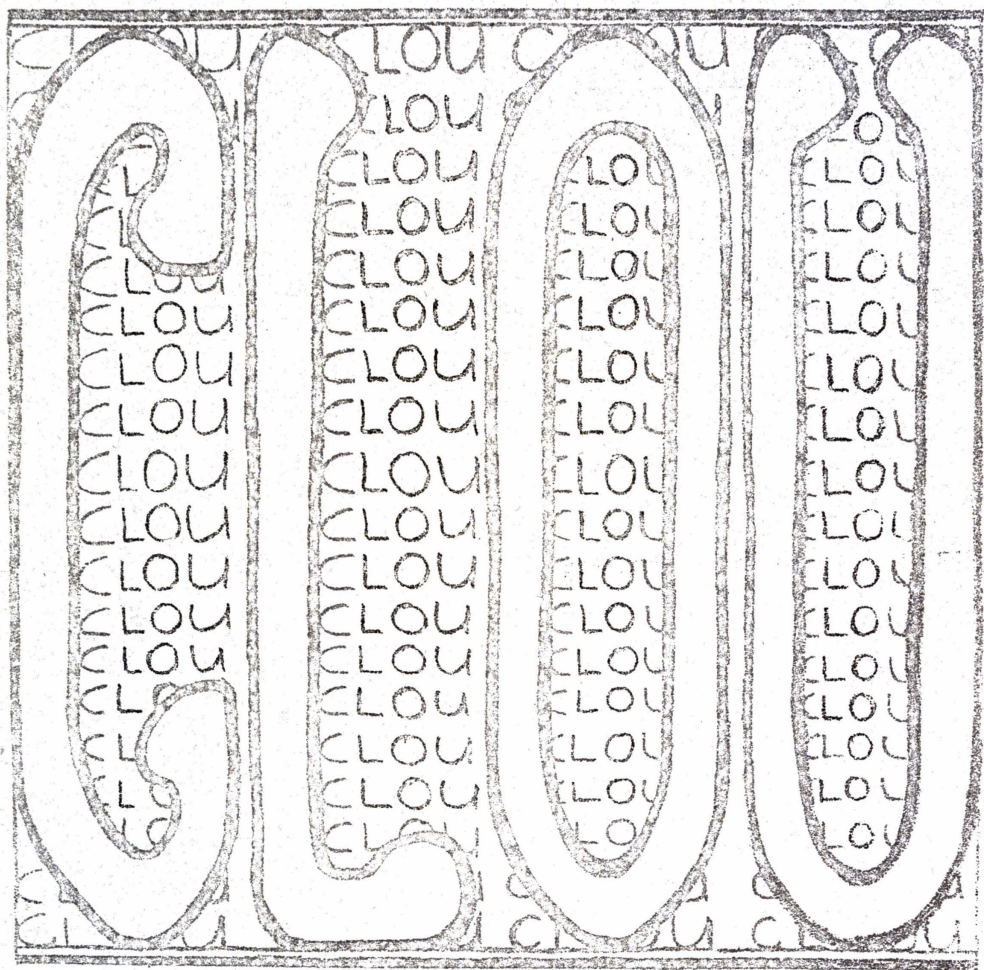

Op 18, 20 en 22 december speelt men in 'HET PARK' :

Valstrik voor een man alleen door Robert Thomas

Hoe voelt een man zich, die , pas getrouwd en reeds door zijn vrouw verlaten, het slachtoffer wordt van een bende, die hem krankzinnig probeert te maken of te vermoorden om zich daarvoor meester te kunnen maken van zijn fortuin ?

Geen alledaags onderwerp en zeker geen huis - tuin en keuken thriller.

Zijn de personages werkelijk die ze schijnen te zijn ?

Hoe zit het met die weggelopen vrouw ? Is de echte Florence nu aanwezig of niet ? Wordt de echtgenoot nu werkelijk krankzinnig of zal hij de geestkracht hebben om stand te houden ? Wie zijn de misdadigers ?

Het gaat hier om gevecht op leven en dood met onzichtbare of onbekende tegenstanders. Of is misschien het stuk tevens een studie in de psychologie van de misdadiger ?

Zult u gaandeweg gaan begrijpen, wie in feite de enige misdaad heeft gepleegd, of zal de ontknoping voor u als een verrassing komen ?

Test uw intelligentie en uw aanleg voor criminologie en kom ! Dit mag u niet missen !

J. Heideman

kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek

Zonder 'attentie' kwam Clou I als underground-blad via de intercom uit, in een kleine oplage ter ere van de leeshonger en de latere antikwarische waarde; je moest er wel wat voor over hebben; welnu aan zelfoffering geen gebrek. STOP. Ons duizendtal ging hê-hê-herfstrecessen met acht vrije dagen en sommigen met een interim.STOP. Na dit startte de Schoolraad en vergaderde inmiddels al driemaal én zinvol en onderstreepte de openbaarheid van de bijeenkomsten.STOP.Veel mensen zijn ziek of afwezig. Het Scheikundeonderwijs en de lokaliteit waarin zulks dient te geschieden heeft er o.a. woot van.STOP.Schoolonderzoekspsychose, een nieuwe schoolziekte: leraren zijn nog benieuwd (gezien hun vaak intensere voorbereiding) dan de leerlingen, door welke laatste de resultaten worden geïncasseerd, hoe dan ook en binnen 14 dagen: geen rapporten maar 'rapportages'.STOP. Het schoolbarlement van weleer had een heerlijke erfenis: een politiek totaal theater: 'T Sal man een zorg zijn geweest: een aantal partijgezanten lieven uit en waren van uiteenlopend kaliber. De discussie verliep van huis tot pick-up, maar veelal over onze hoofden heen. STOP. Tot diep in de nacht en de nodige glazen maken de leraren kennis met elkaar en 'aanhang'; er wordt gezeuld; iedermot zichzelf, sommige met stoelen en andere met bijvoorbeeld het koffiezetappaaraat. STOP. De leerlingen lopen over der leraren tongen, allen zonder uitzondering, wat voor ~~doer~~ een tijdrovande onplezierigheid (B)lijkt te zijn. STOP. Een groot feest werd ondertussen gedaan door ongeveer 300 leerlingen, op muziek van de band van d.j. Koos. De 150 van de middag verspilden nogal wat creatiefs voor zover niet van henzelf, zodat de 150 van 's avonds slechts konden dansen en politiekeren: zij voerspelde het politieke vacuum, en lieten de VVD winnen!STOP. Voorts zijn er enige werkjes uitgekomen van literaire waarde: Hugo Claus-Het jaar van de kroeft-meesterlijk dialogen boek/Harry Mulisch-De toekomst van gisteren, waarin hij schrijft over het boek dat hij schrijven wilde onder dezelfde titel, waarin een evenzo getiteld boek een rol moest spelen; kortom Mulisch is weer zichzelf/Heere Heeresma maakte na Han de Wit gaat in de ontwikkelingshulp een tweede geweldige smartlap: Langs berg en dal klinkt hoorngeschal, op volle zuiv're toon. Lezen dus na Sinterklaas.

chroniqueur ad interim/hoc

kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek kroniek

CLOU II bevat wederom een aantal leerzame en lezenswaardige artikelen:

- pagina 1 - informatie over het toneelstuk en kroniek.
- pagina 2 - dag lezer-inhoudsopgave.
- pagina 3 - redactionele inleiding.
- pagina 4 - filosofie I van t.moulijn.
- pagina 5 - filosofie I vv. en ont 11 rd interview.
- pagina 6 - kunst en kritiek door harry kooloog en wijnand.
- pagina 7 - kunst en kritiek vv. en een mop uit de klas...
- pagina 8 - weronfridussport.
- pagina 9 - poleniek: taal der liefde door w.boer.
- pagina 10 - taal der liefde (overdruk uit CLOU I).
taal der liefde ?? door a. de c. v. c..
- pagina 11 - t. d.l. ?? vv.
- pagina 11b - t. d.l. ?? vv. en een commentaar door w.boer.
- pagina 12 - jeugddelinkwentie en reklassering.
- pagina 13 - werkweek door jan hof.
- pagina 14 - werkweek vv. en interview met dhr. jansen.
- pagina 15 - verslag van de pax cristi-voettocht.
- pagina 16 - prijspuzzel, samengesteld door sjaak suits 2c.
- pagina 17 - uit de eerste klas.
- pagina 18 - klasseboek Ib
- pagina 19 - klasseboek Ib vv.
- pagina 19b - klasseboek Ib vv.
- pagina 20 - het jaar 2000, sonder geluid uit de eertse.
- pagina 21 - filosofie II van t.moulijn.
- pagina 22 - filosofie II vv.
- pagina 23 - schoolraad-verslag door anneniek onst nk Va.
- pagina 24 - schoolraad-kommentaar door rektor zaal.
- pagina 25 - transformatie, een verhaal door paul de c.etc..
- pagina 26 - transformatie vv.
- pagina 27 - gedichten van pa raine.
- pagina 28 - struatsbug-verslag door oegm.ettes/-f.broekmans.
- pagina 29 - "de avoden" door niko hetsen.
- pagina 30 - brommerrubriek door de - en f. h.
- pagina 31 - verslag van het feest.
- 22 - gedichten van pa raine
- * de voorkant en reclame getekend door bella wielsna.

kroniek-extra-kroniek-extra-kroniek-extra-kroniek-extra-kroniek-

Op 7 December is de typeauto ergens tegenop gerend,
De heer Tensen maakte dit,
Intercommerlijk bekend,
Met op de achtergrond getik,
Vanuit de administratietent.

kroniek-kroniek-kroniek-kroniek-kroniek-kroniek-kroniek-kroniek-

Vervolg kroniek pag.1

Verder zijn er nog enkele werkjes uitgekomen van literaire waarde:Hugo Claus,het jaar van de kreeft;meesterlijk. dialogen boek.Harry Mulisch,de toekomst van gisteren,waarin hij schrijft over het boek dat hij schrijven wilde onder dezelfde titel,waar-in een evenzo getiteld boek een rol moest spelen.

Hier hebt u dan de tweede aflevering van ons befaamde schoolblad CLOU, maar liefst tweëndertig pagina's dik, boordevol goede en interessante artikelen, om nog maar te zwijgen over de voor- en achterzijde. Een belangrijke kwalitatieve en kwantitatieve verbetering: een kleurig omslag, een veranderde lay-out, oplage van 1050 stuks (!), een skala van onderwerpen. Er waren nogal wat ingezonden stukken, waaronder een schitterende polemieek over het ruchtbarende liefdesepos 'Taal der liefde'.

Omdat de vorige maal slechts 450 leerlingen een exemplaar van de inmiddels al weldzame CLOU I te pakken konden krijgen, zijn het eerste deel van DE TAAL DER LIEFDE en FILOSOFIE opnieuw gepubliceerd; beide zijn namelijk uniek in de schoolkranthistorie van deze school.

Dekroniek komt deze keer niet zo goed uit de verf omdat onze speciale medewerker hiervoor aan tijdgebrek leed.

Door de kleurige omslag is het karakter van een pamflet verdwenen en is het geheel iets aantrekkelijker geworden. Aan de lay-out is veel veranderd: er zijn twee bovenlijnen ingevoerd, waartussen CLOU II, de titel van de pagina en het nummer van de bladzijde staan aangegeven, waardoor het geheel een stuk overzichtelijker is geworden. Minder tekeningen maken het geheel nog vrolijker.

Gelieve kritiek, hulde en kopy, vooral kopy, te doen toekomen aan de volgende mensen:

Paul van Warmerdam, Hella Wielsma, Johan Henselman, (+s), Jan Hoff, Nihko Hetsen, Fred Hetsen, Elly Koopman, José Bijman, Ans Koopman, Margriet Ettes, Jan Piet van der Knaap, Aukje St Paul de Ceuninck, Wijnand Beemster. /okkink

P.S. Het gaat goed met de redactie, we hebben namelijk een typemachine en volgend jaar krijgen we ook nog een redactielokaal.

CLOU m 1 spijker; un - chasse l' autre (spr.w.), de een zijn dood is de ander zijn brood, nieuwe zorgen doen de oude vergeten; - acrochet, duim; gras comme un -, broodmager; clou de girofle, kruidnagel; river son - à qn., iem. de mondsnoeren;

GEHOORD TUSSEN DE LES

Juffrouw S. neemt bij het wisselen van de uren en in de deuropening R.Z. onder handen; zegt iemand met verheffing van stemme: 'Stokkink heeft het jongetje van Zaal van school gestuurd en nu gaat zijn vader mee!'

De bedoeling van deze serie artikelen is om ook niet-gymnasten op een voor hen begrijpelijke manier enig inzicht te geven in het Griekse denken, dat voor ons Europees denken zo bijzonder belangrijk is geweest. We zullen dan ook proberen alles zo aktueel mogelijk te bespreken en zoveel mogelijk lijnen naar onze eigen tijd door te trekken.

Dan zullen we -misschien zelfs met enige verbazing- zien, dat de oude Grieken veel "moderner" dachten dan wij ons hadden voorgesteld. We moeten alleen trachten om hun ideeën in de taal van onze eigen tijd weer te geven, net zoals we dat met de denkbeelden van de Bijbel moeten doen. Dan zullen we merken, dat de Griekse wijsgeren - evenals de psalm-dichters - echt niet zo ver van ons afstaan.

ENIGE GRONDPRINCIPES:

We zullen eerst nagaan in hoeverre de Griekse wijsbegeerte origineel is geweest, want natuurlijk is er in de grote cultuurlanden van het Midden-Oosten (Egypte, Babylonië) en in landen als China en India ook wijsbegeerte geweest. Zelfs zeer diepzinnige wijsbegeerte. En vergeet ook de wijsheid van Israël niet!

Het spreekt vanzelf, dat de oude Griekse wijsbegeerte sterk door de grote omringende culturen beïnvloed is, maar toch heeft Griekenland ons enkele zeer belangrijke en principiële vernieuwingen gebracht, die voor ons moderne leven van enorm belang zijn, n.l.:

1) Het zoeken naar de waarheid. De andere filosofische stelsels berustten uitsluitend op openbaring: God spreekt door de mond van zijn profeten en dus hoeft men alleen maar te luisteren en niet meer te discussiëren.

2) Wetenschap om de wetenschap. Wij zouden dat zuiver wetenschappelijk onderzoek (Z.W.O.) noemen. De niet-Griekse volkeren beoefenden alleen wetenschap terwille van een bepaald praktisch doel b.v. sterrekunde terwille van de zeevaart, enz. enz.

Het enige wat we bij deze Grieken, die zo vurig zochten naar de waarheid, een "geloof" of een "axima" zouden kunnen noemen, is hun overtuiging, dat de werkelijkheid kenbaar is voor de mens. Voor een goed begrip van het Griekse denken kunnen we wijzen op twee enorme verschillen met het oude Joodse denken:

1) Voor de meeste Grieken was de verwondering het begin van wetenschap en wijsheid. De mens verwondert zich over alles en gaat op onderzoek uit.

Voor de oude Joden was de vrees voor God het begin van alle wijsheid. Een volkomen ander uitgangspunt dus, maar ook een grootse visie!

2) In Genesis I betekent "God schiep hemel en aarde": "God maakte iets uit niets." Dit begrip, dat ons zo vertrouwd is, kenden de oude Grieken niet. Scheppen (Kosmein) was voor hen ordenen en versieren (kosmetika!), d.w.z. de Goden ordenden de chaos der reeds bestaande elementen tot een "kosmos", d.w.z. tot een ordelijk geheel. En wat ordelijk was, was tevens mooi.

Vandaar dat kosmos ook "sieraad" kan betekenen. De ordelijke wetmatige loop der hemellichamen vonden ze mooi, evenals wiskundige figuren. En dat laatste vinden we in onze moderne kunst ook weer terug.

(wordt elders vervolgd: Jonische natuurfilosofen)

INTERVIEW MET EEN SCHOOLVETERAAN (6 jaar, 4klassen)

Toen ik bij de veteraan op zijn kamer kwam, lag hij juist op zijn bed; hij bleek dit altijd te doen. Zijn kamer was netjes opgeruimd. Toen ik er naar vroeg, bleek, dat alles eens, een lange tijd geleden, was neergezet en dat het sindsdien niet meer gebruikt of zelfs aangeraakt was. Dit tekent de mentaliteit. Er volgde een moeizaam gesprek:

-Waarom gaat u naar school?

-Rust.

Er waren nu reeds tien minuten verstreken, Ik vuurde de volgende vraag op hem af:

-Waarom leert u dan?

-zo weinig mogelijk. (Hij was nu zelfs te lui om de hoofdletters te zeggen.)

-Maar waarom?

-om op school te mogen blijven.

-Hoezo?

Een lange stilte. Ik begon honger te krijgen. Gelukkig had ik brood mee. Ik ging op een stoel zitten, begon te eten en bij mijn zesde boterham begon de veteraan weer langzaam te praten: -omdat twee keer achter elkaar blijven zitten (hier hijgde hij even) niet toegestaan is.

Ik bleef nu een poos zwijgen omdat ik wel kon zien dat hij de eerste uren niets kon zeggen. Uit verveling telde ik de roosjes op het behang. Het waren er 53540. Toen ik aan de linkerbovenhoek van de oostzijde toe was, zag ik daar een klein papiertje met hetzelfde getal erop; eronder stond dat dit het laatste is wat de veteraan gedaan heeft, nu 4 jaar geleden.

-U is vorig jaar blijven zitten; betekent dit dat u nu gaat leren?

-6 is voldoende.

-Wat te doen na school?

Hij was nu echter definitief in slaap gevallen.

G.B.

GEHOORD IN DE KLAS!!!!

De heer Goeyenbier vraagt aan een leerling:

Heb je wel eens last gehad van de maagdelijkheid van Maria?

Kunst en Kritiek

Ogenbol

Een onmetelijke kale vlakte zonder horizon, koud als een winterse nacht, onwezenlijkstil. Mistflarden die de stilte nog meer benadrukken sluimeren laag over het land, als schichtige wachters van een bovenaards wezen.

Vogelloos zonder planten en bloemen bomen en eiken-zij zijn immers symbool van de tijd "een eik uit de Napoleontische periode" ook van de eeuwigheid. maar deze vlakte was tijd-en eeuwigheidsloos-

Als symbool van de fantasie der schepper, zo "dit kille land ooit geschapen is, verrijst een massieve rots van benen en botten opgevuld met ogen, duizenden blauwe, bruine, groene ogen die wezenloos de verschrikkelijke neerslachtigheid van een vroeger, waarschijnlijk leven uitdrukken. Door hun, hoewel doodse, expressie lijken deze ogen, temidden van de verstikkende levenloosheid van het landschap te leven.

• Uitdrukking van emotie, blijk van leven-

De grauwelijke berg van ontroering stijgt, gedijt als een grimmige draak tot haar top bereikt wordt. Een hals. En als een opgezwollen onderhuidse wand verheft zich een bolvormige verdikking die steeds maar groeit en bloeit tot er een kogelachtig voorwerp ontstaan is die doormiddel van een navelstreng met de berg blijft verbonden om het ijle contact met het leven te behouden.

Wat een parel van orde temidden van de chaos der benen, botten, ogen mysterieuze hals. Schril steekt zij af daardoorhaar schoonheid verhogend.

Planmatige logica. toch de hand van een grootheid, een opgeroepen. Als het zo is, wat kan dan de inhoud of de waarde van dat goddelijk schepsel zijn....

Harry Kooloog.

.....

Wie de werken van de door zijaantalgevoel zo begaafde dichter Kooloog leest, wordt iedere keer weer getroffen door zijn lugubere voorgave van de werkelijkheid. Een thema dat zeer rijk is aan creatieve mogelijkheden hetgeen blijkt uit het laatste poetisch prozastuk dat de te vroeg gestorven, talentvolle jonge dichter Kooloog maakte en ook uit al zijn vorige bundels; Gedwongen Paard in 1952 uitgebracht, Keel Mensenglas uit '54 daterend, Bevroren Bloemgekraak uit '56 en Ogengietsel in Triplo, de laatste waaruit het magistrale ogenbol is gehaald.

Voor al in het weergaloze ogenbol ligt zijn gehele oeuvre besloten. Daarom zullen we het als posthuum huldeblijk, bespreken.

De kale vlakte kan gezien worden als een gekoncretiseerd beeld van de eeuwigheid en de oneindigheid. Hij legt deze begrippen als het ware vast in een aardkloot (erg knap). Kooloog vertoont hier duidelijk verwantschap met de helaas te vroeg gestorven auteur, Venusvrouw die ze symboliseerde in een rooie kool (nog knapper). De sluimerende mistflarden stan voor de beschermers van van de goden tijdens de strijd tegen vijandig gezinde machten uit de Germaanse mythologie- denk aan het voort-durend gevecht van de dichter tegen de realiteit waarin hij zich alleen omhuld door mistflarden durft te bewegen. Deze toespelings op de Germaanse mythologie wijst op een sterke beïnvloeding van de nog niet gestorven dichter Arnold Lohst die een grote voorkeur toont voor Oud-Germaansche en Keltische beelden.

Van onze sportraad

In deze 2de uitgave van de Schoolkrant laat de Sportraad eens iets van zich horen. Allereerst dat deze Sportraad sinds enkele weken een kleine verandering heeft ondergaan, nl. dat Jos Beerepoot(4b) de taak van Margriet Ettes heeft overgenomen en nu belast is met de: "public relations." De andere leden zijn (zoals over het algemeen toch al wel bekend): F. Hoogevorst (4b), G. Steen, M. v Heijster, R. Boos en Lia van Diepen(allen IV).

Er zijn reeds enkele toernooien gespeeld, die over het algemeen redelijk tot goed geslaagd zijn. Op vrijdag 27 oktober werd er door de brugklassers gestreden om de taarten op het zaalvoetbal-zaalhandbaltoernooi. De jongens speelden met veel inzet, maar toch niet ruw of gemeen. In de finale won tenslotte lg op zeer overtuigende wijze met 4-0.

Bij de meisjes zag het ook allemaal rommelig uit, maar het waren tenslotte de meisjes van 1e die de taart op konden gaan peuzelen. Het niet minder interessante volleybaltoernooi voor de 5de en 6de klassen en leraren(essen), dat op 3 november werd gestreden werd bij de jongens door 5Q gewonnen, die in een buitengewoon spannende finale zeer veel weerstand van 5K ondervonden. Een team van de leraren wist ternauwernood tot de finale poule door te dringen. Bij de meisjes waren het tenslotte de dames van 6gym die met de eer en de taart gingen strijken.

Het tafeltennisttoernooi trok - vooral bij de meisjes - minder belangstelling dan verwacht, teleurstellend was dat enkele spelers die een zeer goede kans hadden om de bekertjes te winnen wegbleven en dat anderen niet meededen omdat ze toch niet wonnen. Men vergeet dat sportiviteit een zeer belangrijke factor is op de toernooien. Ondanks dit alles was er een redelijke belangstelling van het publiek, er waren ook goede tafeltennissers aanwezig. Er werd gespeeld in 3 afdelingen: Jongens (onderbouw), jongens (bovenbouw) en meisjes.

Bij de jongens o.b. wisten A. Beerepoot(1g) en M. Krool (2HAVO) tot de finale door te dringen.

A. Beerepoot was voor M. Kroezen geen partij en ging met de 2de prijs (een medaille) heen. Martin Kroezen mocht het bekertje in ontvangst nemen. Bij de jongens b.b. hadden de finalisten veel meer moeite om in de eindstrijd te komen. Peter Boon (5b) en Martin Peltkamp(5HAVO) konden echter Ruud van Wees (5A) en Bart Molenaar(4HAVO) niet uit de finale houden, in welke Ruud van Wees vrij eenvoudig won. Bij de meisjes werd er in 2 poules gespeeld, de eerste wree op overtuigende wijze door Vera Kroezen (5b) gewonnen, die in de finale nauwelijks tegenstand ondervond van Ans Thole die met zeer veel moeite de poule had gewonnen van Annemiek van der Knaap, A. Kroezen en Marco Bot.

Opvallend was toch wel dat twee van de drie beschikbare bekers bij de familie Kroezen in de ongetwijfeld al zeer uitgebreide prijzenkast kwamen.

Gewaardeerd werd het meedoen van de heren van der Knaap en Teunissen die in de eerste ronden al uitgeschakeld werden. J.B.

(overdruk uit CLOU I:)

TAAL DER LIEFDE

In de kroniek van Swets, juni 1972, wordt het verschijnen van de 'taal der Liefde' van G.K. van het Reve een grote gebeurtenis genoemd. In dezelfde zin wordt er echter meteen aan toegevoegd dat het een bijzonder smerig boekje is. Verder lezen we dat de meeste docenten Nederlands die viezigheid voor literatuur aanzien, hoewel, moet de chroniqueur toegeven, iedereen (hij dus ook!) het boek in één ruk met 'rode oortjes' uitleest.

Als de kroniekschrijver de bedoeling had reacties uit te lokken, is hij daarin geslaagd. Hier móet op gereageerd worden. Wat is er namelijk aan de hand? Iemand leest een bepaalde roman in één ruk met 'rode oortjes' uit en veroordeelt dan het boek als 'bijzonder smerig'. Als de docenten Nederlands het 'aanzien voor' li eratuur, zouden we toch mogen verwachten dat de chroniqueur meer weet in te brengen dan het uiten van kreten als 'smerig boekje' en 'viezigheid' om het te gendeel te beweren. Natuurlijk is een kroniek daar de plaats niet voor, maar dan had hij zijn oordeel op een andere plaats wat uitvoeriger en meer gefundeerd moeten geven.

Nu is het niet mijn bedoeling een discussie met de chroniqueur te beginnen: hij zegt niet waarom hij het boek vies vindt, dus ik hoef ook niet te vertellen waarom het boek volgens mij niet vies is, maar juist heel mooi, vol humor en verdriet. De chroniqueur is natuurlijk volkomen vrij het boek vies te noemen: zijn oordeel berust op morele normen, waarmee hij heel eenvoudig had kunnen antwoorden dat dit voor hem een immoreel boek is. Het oordeel van de chroniqueur gaat geheel voorbij aan de literaire aspecten van deze roman.

Toch zijn het uitsluitend deze aspecten die bepalen of een roman een literair werk genoemd kan worden, dus literatuur is. De eigen beschouwing of seksuele aanleg speelt geen rol. Het zou al te dol zijn als een heteroseksueel een roman niet tot de literatuur wil rekenen omdat de liefde tussen homoseksuelen in details wordt beschreven. Een moreel oordeel is van niet-literaire aard en kan best zonder analyse gegeven worden. Maar het is beslist ónjuist op grond van buiten-literaire normen te suggereren dat wie een bepaalde roman voor literatuur aanziet, het mis heeft. En dat doet de chroniqueur. Zo een moreel oordeel is louter privé: Henk vindt het vies, ik niet! Discussie uitgesloten.

Bij een literair oordeel is de norm literair, niet moreel, sociaal, enz. Alleen in en na een grondige analyse is een gefundeerd waardeoordeel van literaire aard mogelijk. Daarvoor is het nodig indringend te lezen, woord voor woord, uitgaande van de opvatting dat ieder onderdeel van de tekst een plaats inneemt (dient in te nemen) in een zinvol samen-

Vervolg polemieK de Boer- De Geuninck van Capelle.
Dupliek.

hangende structuur: " close reading ". In de hoogste klassen van deze school proberen we in leseeen literatuurtheorie deze techniek, want dat is het, bij te brengen, in de hoop dat leerlingen literaire werken genuanceerder zullen beoordelen dan onze kroniekschrijver heeft gedaan.

W. Boer

(tot zover een overdruk uit CLOU I , tot beter begrip)

DE TAAL DER LIEFDE ????

Naar aanleiding van het memoer rond het boek van G.K van 't Reve besluit ik mijzelf maar eens als proefkonijn te gebruiken. De kwestie loopt immers al zolang op onze school, terwijl de ouders, en eigenlijk ook het morendeel van de docenten buiten de standpuntsbepaling bleven. Ik behoort tot beide categoriën. Omdat deze zaak dus een achtergrond heeft, zal deze bijdrage niet alléén een reactie zijn op het artikel van kollega Boer, maar breder van opzet zijn.

Enige voorscholing heb ik genoten bij de boeken van Wolkers en ik meende dus best in staat te zijn mij nog verder te begeven op het glibberige ijs van de hedendaagse letterkunde (ik bedoel dan speciaal de exhibitionistische tophits ervan). Wat heb ik mij vergist in mijn incasseringsvermogen, en wat een groentje ben ik nog maar op het gebied van de taal der liefde !!

Het boek heb ik niet met "rode oórtjes" gelezen, en niet zozeer omdat het homofilie betreft, ook niet direkt omdat ik geen puber meer ben, maar om een heel andere reden. Vóór voor de laatste bladzijden werd ik misselijk van al het geile sadisme dat van 't Reve etaleert. Hoe verzint hij dat alles bij elkaar! De noodzakelijke samenhang tussen - laten wij zeggen - de meer pornografische elementen en de rest ontgaat mij. Ik heb eerlijk gezocht naar spirituele aspecten in het verhaal; die zijn er ook wel, maar het is als zoeken naar parels in een beerput. Ik zoek ze liever ergens anders.

Tot zover in het kort mijn ervaringen, waaraan ik moet toevoegen: dat ik geen bijzondere literaire aanleg heb en dat "close reading" geen speciale hobby van mij is. Gezien mijn loopbaan acht ik mijzelf echter wel in staat tot "normal reading".

Als vader en als lerrar heb ik ook nog een persoonlijke visie op deze zaak. Om te beginnen zou ik als vader, alle jongemensen van deze school de raad willen geven: wacht met het lezen van dergeliuke boeken tot jezelf hebt ervaren wat de taal der liefde kan zijn. Als docent aan deze school vraag ik mij af of het wel juist is, dat de heer Boer zich zo uitsluitend beperkt tot "literaire aspecten".

Is zelfs niet voor de "grote maatschappij" de tijd voorbij, dat men de wetenschap uitsluitend om de wetenschap en de kunst uitsluitend om de kunst mag beoefenen en waarderen? En dat zaken zaken zijn en ethiek een privéaangelegenheid is? Is er juist tegenwoordig niet veel meer een streven om elke levensuiting te waarderen om zijn functies in het geheel van het menselijk bestaan? M.a.w. kunstuitingen kunnen evenzeer als aspecten van wetenschapsbeoefening niet meer acceptabel zijn om zuiver menselijke, om maatschappelijke redenen. Als dit al zo is voor de "grote maatschappij", hoe veel te meer gaat dit dan wel niet op voor het micro-milieu van een christelijk geïntendeerde school met zijn specifieke eisen. Het is heel moeilijk om grenzen te trekken, maar doet men dat niet, dan vervalt men in een consequent volgehouden relativisme en kunnen in het geheel geen normen gesteld worden.

Natuurlijk zijn heel wat dingen tot op zekere hoogte plaats- en tijdgebonden, maar dat zijn nou juist in sterke mate ook opvattingen over kunst! Plaatsgebonden (maatschappijgebonden): denk maar eens aan de kunstwaardering in socialistisch geïntendeerde maatschappijen. Tijdgebonden: laatst las ik in het Weekblad voor leraren een artikel van de hand van een neerlandicus die heel weinig waardering had voor het literaire werk van Wolkers etc. De man ging in 1968 met pensioen. Mijn opvattingen hoeven niet parallel te lopen aan die van deze neerlandicus of van de socialisten in bepaalde landen om toch achter veel dingen die hier gebeuren een vraagteken te zetten. Literatuur van elk niveau kan m.i. op een bepaald ogenblik verschijnen als een uiting van decadentie en als zodanig negatief werken op het milieu waarin ze geconsumeerd wordt.

Als men zijn ogen niet wil sluiten voor het milieu-effect van kunstuitingen (welke ouder of leraar mag dat doen?) dan kan men er zeker aan twifelen of de aanbeveling van een boek als de Taal der Liefde (en verschillende boeken van Wolkers) op deze school wel op zijn plaats is, ook al verschilt men van mening over het begrip "decadentie". Een ongenueerde lofprijzing in een blad beschouw ik n.l. als een aanbeveling aan de lezers van het blad, en die lezers zijn kinderen (sorry dat ik het woord gebruik) van 12 - 18 jaar! Blijkbaar hebben een aantal leerlingen in het boek een fikse portie pornografie ontdekt. Dit wijst er op, dat bij hen de emoties naar aanleiding van de inhoud van het verhaal (ik hoop bij velen meer walging dan rode oortjes) eerder overkwamen, dan de emoties naar aanleiding van de literaire aspecten. Dat is dacht ik een gezonde reactie, dat is het al bij een volwassene, laat staan pubers. Een in "close reading" geëffende taalkundige kan uiteraard gemakkelijker afstand nemen van het verhaal en afzonderlijk genieten van literaire vondsten, hij is tenslotte 'leesprof'. Maar hoever mag hij gaan met het forceren van de pubertijd van bijv. 15 - 18 jarigen op dit soort lectuur? Dit is duidelijk geen kwestie meer die alleen vanuit de letterkunde mag worden beoordeeld.

De groei naar openheid wordt te veel gezien als uitsluitend een tijdsverschijnsel, ze is echter ook een leeftijdskwestie. Wie daar geen rekening mee houdt maakt brokken op eigen en andermans kinderen (ook een vorm van milieubederf!). Men moet nu niet denken, dat ik rond school en gezin waterdichte schotten zou wensen. Dat zeker niet, maar ik ben wel van mening dat een mens in zijn groei naar volwassenheid begeleiding en bescherming nodig heeft, dat school en gezin daar een belangrijke rol in hebben te spelen en dat hierbij op een bepaald moment niet slechts één criterium (bijv. literaire aspecten) standpunt bepalend mag zijn.

A. de C. v. C.

Reactie van de heer de Boer:

De heer de Ceuninck van Capelle was zo vriendelijk mij zijn beschouwing voor het ter perse gaan van deze schoolkrant te laten lezen.

Ik moest reageren op wat de chroniqueur in juni schreef over de Taal der liefde. Hij suggereerde dat dit werk door neerlandici ten onrechte tot de literatuur wordt gerekend, omdat het een 'vies' boek zou zijn. Hiertegen bracht ik in dat men uitsluitend literaire argumenten moet aan voeren om tot een uitspraak te komen.

Collega de C. v. C. heeft gelijk: mijn lofprijzing was ongenueanceerd, evenals de afwijzing van de kromme schrijver. Maar daar gaat het mij niet om! Ik heb vooral willen aangeven van welk criterium men moet uitgaan om vast te stellen of een werk tot literatuur kan worden gerekend.

Wat betreft het aanbevelen van moderne werken aan onze leerling en, wil ik opmerken dat wij echt niet zo hard van stapel lopen. Met collega de C. v. C. zijn we van mening ook als opvoeders een taak te hebben. Op de literatuurlijsten van de derde en vierde klas komen v. Reye en volkers nauwelijks voor en dan bijna alleen nog hun - minder erotische - jeugdwerken. Maar als leerlingen onze mening vragen over recente werken van bovengenoemde schrijvers zal niemand verwachten dat we ons enthousiasme over de literaire kwaliteiten ervan verbergen, ofschoon we de problemen die de inhoud met zich meebrengt niet over het hoofd zien.

W. B.

Nationaal Bureau voor Reclassering - 's-Gravenhage

JEUGDELINQUENTIE

"Ben ik wel populair?"

Is er verband tussen crimineel gedrag van een jongen en zijn populariteit? Wie wel eens een groep opgeschoten jongens in de "Kalverstraat" van een stad of dorp heeft zien slenteren, kan het zich levendig voorstellen: wie het waagt niet mee te doen met wat de leider van de groep voorstelt, ligt er uit. En dat is zowat het ergste wat een jongen kan overkomen als hij midden in de puberteit zit.

Hoe erg, heeft een onderzoek in Amerika aangetoond.

De onderzoeker, E.W. Vaz, stuurde 1693 jongens van middelbare scholen een vragenlijst die zij anoniem konden invullen. De jongens behoorden, sociaal beschouwd, tot de midden-klasse. Op de vragenlijst stonden een aantal delicten opgesomd en de vraag was hoe het staat met de populariteit van iemand die ze niet wenst te plegen.

Van de ondervraagden antwoordde 49,3% dat iemand "impopulair wordt gevonden" wanneer hij niet deelneemt aan het stukgooien van ruiten, het leeg laten lopen van autobanden, e.d.; het nooit rijden zonder rijbewijs leidde volgens 52,3% tot impopulariteit; een hekel hebben aan vechten of andere vorm van geweld, maakte iemand volgens 61,5% van de ondervraagden onbemind; ditzelfde gold volgens 63,9% voor degene die niet mee doet aan het drinken van alcohol op een feestje, volgens 67,4% voor degene die niet wenst te gokken, volgens 81,3% voor de jongen die niet doet wat de groep doet, wat het ook zij.

Het niet deelnemen aan vandalisme bleek bij de jongeren tot meer impopulariteit te leiden dan bij de ouderen.

Ook toonde het onderzoek aan dat het niet plegen van bijna alle delicten bij de 13-14 jarigen meer tot verlies van populariteit leidt dan bij de 15-19 jarigen.

Nu is "populair willen ijn" niet iets bijzonders van deze tijd. Anders gezegd: de angst om uit de toon te vallen en niet populair te zijn is van alle tijden. Vloeit er crimineel gedrag uit voort dan is daarmee niet bewezen dat deze jongeren "slechter" zijn dan degenen die niet tot criminaliteit vervallen uit angst niet populair te zijn.

Het onderzoek toont wel aan at er in de groep ondervraagden aan populariteit andere normen worden gesteld dan bijv. uitblinken in sportieve of intellectuele prestaties. De magie van de groepswil, waarop die ook is gericht, wint het van individuele standvastigheid.

Deze ontwikkeling wordt in hoge mate in de hand gewerkt door het massale karakter dat bijna alles krijgt wat het individu onderneemt. De vrije tijd: kijk in het week-einde op de wegen; het onderwijs: zie de onafzienbare fietsenkelders in de nieuw gebouwde scholengemeenschappen; het wonen: denk aan de flatbouw in de satellietsteden;

WERKWEEK:

Natuurlijk heeft vrijwel iedere leerling wel zin in een werkweek al was het alleen al om die paar dagen vrij van van school en lekker eropuit met de hele klas. Maar het eigenlijke doel van een werkweek: leerlingen en of leraren in een andere, ongedwongen sfeer te leren kennen om uiteindelijk een beter contact te krijgen, wordt vaak niet bereikt. Dit komt doordat veel leerlingen met een verkeerd beeld, dat veroorzaakt is door te weinig voorlichting op gebied, soms zelfs een totaal verkeerde voorstelling aan een werkweek beginnen. Soms ook is de ruimte verkeerd, de tijd te kort, of loopt alles in de soep vanwege een verkeerd programma.

In principe zou iedere klas ieder jaar een werkweek moeten houden, maar dit is om verschillende redenen niet mogelijk, zoals subsidietekorten en organisatorische moeilijkheden.

Over het algemeen komen de V^o HAVO klassen en de eerste klassen het eerst aan de beurt omdat daar mensen bij elkaar worden gezet die elkaar helemaal niet kennen, zodat het contact in deze klassen de eerste maanden zeer oppervlakkig is. Hier moet men echter geen regel van maken, omdat men dan te snel geneigd zal zijn, andere klassen met dezelfde moeilijkheden de kans op een werkweek zal ontnemen.

Van voorgaande werkweken heeft men veel geleerd. Achteraf bleek altijd dat verschillende dingen tegenvielen, terwijl andere dingen veel bijdroegen tot het uiteindelijke doel. Het bleek dat een jeugd-minder geschikt is voor een werkweek dan een vormingscentrum, omdat de ruimte in een jeugherberg veel te wensen overliet en omdat in een vormingscentrum een vormingsleider aanwezig is die ervaring heeft op dit gebied en daardoor een grote bijdrage kan leveren tot het bereiken van het uiteindelijke doel. Het nadeel van een vormingscentrum is dat het wat meer kost. Ook bleek dat zo'n werkweek minstens vijf dagen moet duren en dat men beter met een klas tegelijk kan gaan dan met meer omdat men anders te weinig tijd overhoudt voor zijn eigen klas, en daar gaat het uiteindelijk om. De organisatie zal voor het overgrote deel door de klas zelf gedaan moeten worden, omdat anders de last teveel op de leraren komt en omdat men dan nog meer met het gebeuren te maken krijgt. Verder is een te druk bezet programma fout, omdat men dan te weinig tijd overhoudt voor zichzelf, bijvoorbeeld om gewoon met iemand te praten. Voorstellen voor programma's zijn: volksdansen, bewegingstheater, vrije- of dramatische expressie, creatief, sporten, spelletjes, kwis met of zonder opdracht, goede film waarover een discussie kan worden gevoerd, discussie, wandeling door bossen of duinen met of zonder kampvuur, dropping, bezoeken aan musea en of andere gebouwen of bezienswaardigheden.

MAAR, welk programma men ook opstelt, dat doet er niet toe, als men maar uitgaat van de gedachte: hier moet ik iets bereiken wat op school niet mogelijk is; hier moet ik een eenheid vormen met iedereen.

Voor subsidie kan men individueel naar de rektor gaan, omdat gebleken is, dat, als men subsidie verlenen aan groepen, men dan te licht gaat denken over de kosten, trouwens de subsidiepot is daar te klein voor.

Tenslotte kan zoiets het beste in het begin van het jaar gebeuren, omdat men dan nog niet zo bevooroordeeld is.

WERKWEEK(vervolg):

Natuurlijk is dit nog lang niet volledig, er zijn nog te weinig werkweken gehouden, en ieder heeft zo zijn eigen oordeel over een werkweek. Er waren bijvoorbeeld ideeën om met tenten te gaan enz. Daarom worden ideeën, ervaringen en tegenspraak in de bus naast het aquarium verwacht.

AUM.

De HEER JANSSEN:

Meneer Janssen, een van de vele nieuwelingen op deze school, woont net niet in Dovenkarspel en net niet in Grootebroek(?). Getrouwd en leraar Ekonomie, Mandelsrekenen en lecht.

Een zwoele uitspraak van de G- geeft te kennen dat het zuiden en oosten geen onbekenden voor hem zijn. Toen meneer voor het eerst onze school zocht, ter ondervraging, reed hij er achteloos voorbij omdat wij Werenfridianen niet eens de moeite nemen om een bord met het opschrift: "SCHOLENGEMEENSCHAP WERENFRIDUS", te plaatsen aan de Liorne weg, omdat wij Werenfridianen denken dat onze school al bekend genoeg is! In het vervolg zullen dan mensen, met een aardrijkskundige kennis, die beneden onze verwachtingen ligt, niet meer achteloos voorbij onze school rijden. Na een zware ondervraging van zo'n drie kwartier, volgde een bekentenis, waaruit bleek dat leraren nogal solistisch zijn ingesteld en dat zij genoeg wegen kunnen inslaan om kontakten te zoeken, maar niet de weg NAAR school.

Dit is één kant van de heer Janssen; veelzijdig als hij is, moet ik ook een ander facet laten zien: Het vak dat hij doceert. Het is niet de schuld van een leraar alleen, als een leerling een boek heeft aangeschaft, dat op het einde van het schooljaar door iedere leerling uit het hoofd geleerd is en waarvan later bleek dat het niet voldoet aan de exameneisen, omdat een leraar zelf een presentexemplaar toegezonden krijgt, dat moet hij zelf aanvragen en het is niet te doen, om ieder boek door te lezen om dan een keuze te maken, zodat achteraf wel eens gezegd wordt, dat het een verkeerd boek was.

Ekonomie is nog een jong vak en daarom zijn de mogelijkheden op dit gebied nog niet allemaal bekeken, laat staan in de praktijk gebracht. Een idee voor het economisch onderwijs zijn simulatiespelen, maar onderzoeken op dit gebied zijn nog in een heel primitief stadium. Dit is een vorm van onderwijs, waarbij de leerling direct betrokken is bij het gebeuren in het economisch onderwijs. Een deel van de klas stelt bijvoorbeeld konsumenten voor een ander deel de producenten en weer anderen de bank. Fluktuaties in het economische proces moeten dan door de leerlingen zelf worden uitgewerkt, waardoor het initiatief meer bij de leerlingen komt te liggen. Bij andere vakken is zo iets al veel verder gevorderd, bij aardrijkskunde en geschiedenis de skripties en bij nederlands het opstel. In de toekomst zal zo iets wel realiseerbaar zijn, maar de leerlingen zullen zelf nog meer verantwoordelijkheid krijgen, omdat, alleen als een leraar de volle medewerking heeft van zijn leerlingen zo iets een kans op slagen heeft.

AUM.

Wat is de Pax Christi ?

- Dit is een voettocht die dit jaar gelopen werd van 19 tot 22 oktober door 3400 trekkers.

Wat was het doel ervan?

- Dat je in 3 dagen heel intensief met je groep bezig was, met volslagen vreemde mensen, die slechts één ding gemeen hadden, nl. dat iedereen in de eindexamenklas zat.

Wat betekent deze tocht voor de mensen die er aan meedoen?

- Voor de één betekent het dat hij zijn problemen kwijt kan en er een aandachtig gehoor voor vindt. Voor de ander: elkaar gade slaan, je met een ander bezighouden. Ook kan iemand die nooit veel zegt hier gemakkelijker contact krijgen.

Hoewel iedereen het op een andere manier beleefde, waren we allemaal erg enthousiast.

Waarover gingen de discussies?

- Onderweg over politiek en over persoonlijke dingen, die je niet in de groep bespreekt, en over geloof.

In de groep o.a., over onze ouders, het generatieconflict, over de vraag in hoeverre de eisen van de ouders redelijk zijn en dat het begrip van beide kanten moet komen, en over sexualiteit.

O.a. door deze discussies ga je op bepaalde punten jezelf in anderen herkennen.

Werd er over het thema "Met open handen" gesproken?

- Dit thema werd gewoon beleefd; iedereen stond open voor elkaar en er was een ontzettend goede sfeer.

Wel hebben we er met onze groep over gepraat hoe je de gedachte van deze dagen "Met open handen" moet voortzetten in je eigen leven, dat je altijd open moet staan voor elkaar. Deze openheid was wel een van de belangrijkste punten van de Pax.

Wat hebben jullie verder gedaan?

Een middag hebben we verhalen verteld en gedichten voorgedragen met gitaarspel op de achtergrond; gezongen, caf  tjes bezocht en een avond aan vrije expressie gedaan met Hans Tiemeyer. Het lopen was gewoon heel lekker. Je bleef er fris bij. Zonder het lopen was het nooit zo goed geweest.

Wat vond je van de viering in de Brabantse thallen?

- De eenheid van de hele groep werd versterkt. Ook dit was een mogelijkheid om je uit te leven, om alle opgekropte emoties eruit te stuwen door te zingen, te ondergaan en te beleven.

Het was een mooie afsluiting. Na de viering werd er gedanst, gehost en gesprongen.

Algemene conclusie: Een ontzettend fijne belevenis, voor iedereen.

Een trekker.

Horizontaal

- 1 brugklasleider, leraar Grieks
 2 uitroep, Europeaan, voorzetsel, reeds
 3 leraar Nederlands, schel, lidwoord, lidw.
 4 plaats, leraar Godsdienst
 5 lerages Aardrijkskunde, ons (Eng.), duw
 6 100m., kleur
 7 overschot, dier, voedsel, bijwoord
 8 bevestiging, weg, vlees, pers. vnw, tegen-slag
 9 leraar Duits, maan, jongensnaam, uitroep
 10 uitroep, uitroep, bijwoord, s'morgens
 11 alles op (afk.), voorzetsel, lidwoord, leraar Tekenen
 12 leraar Frans, soortelijk gewicht, leraar Duits

3 leraar Godsdienst

4 zot, vorm

5 maar, schop

6 sneed, corrector

7 ja, voeg, overschot

8 vraag, niet hoog

9 moderator

10 naam, naam, hogeschool

11 slee, lerares Tekenen

12 lidwoord, naam

13 leraar Nederlands, fam. lid, naam

14 op (Eng.), leraar Wiskunde

15 maar, van mij

16 vraag, voetbalclub, vogel

17 menglicht, leraar Natuurkunde, leraar Wiskunde

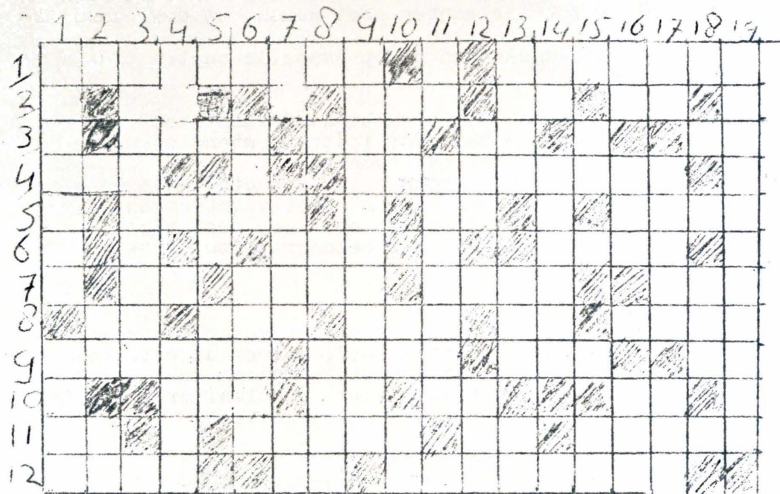
18 weeklacht

19 moderator

Vertikaal

1 vak, corrector

2 pers. vnw., voorzetsel door spaak smits 2c

Hoofdprijs:

een zoen van de
Tuffrouw!

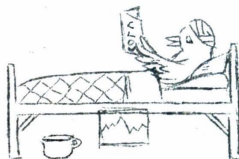
Oplossing inleveren vóór de kerstvakantie

In de kopijbus in de hal; daar mag trouwens
 wel méér in!

VEEARTS

Veearts lijkt voor mij een geschikte baan
vooral omdat je dan veel met dieren om moet gaan
Wel zal ik heel veel moeten studeren
om het vak van veearts goed te leren.

In Utrecht op de veeartserij
brengen ze je deze dingen bij
Over paarden koeien en schapen
en zelfs ook wel over apen.

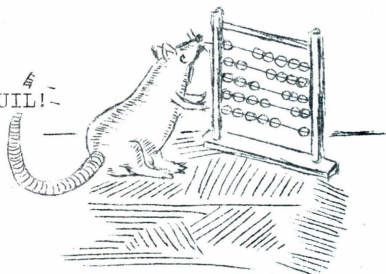
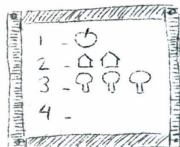
Het fijnste is genezen
vooral omdat je weet hoe ziek een dier kan wezen.
minder leuk zal het afmaken zijn
Maar ja, je verlost de dieren daarmee uit hun pijn.

Bij regen en noodweer zal ik paraat moeten staan
Om dan naar een erg ziek dier te gaan
maar ik doe het om dieren te helpen genezen
en om zelf blij te wezen.

annelies van Gompel 1c.

DE MUIS DIE NIET KON TELLEN

'Kwil jullie het verhaal vertellen
Van een muis die niet kon tellen,
Hij telde van een, twee, vijf en acht
"Ooh, als ik nóg langer wacht",
Zei meester uil toen op een keer
"Dan leg 'k het bijtje er bij neer",
Even keek hij toch bedenkelijk:
"Kom vanmiddag maar bij me aan",
Zo gezecht zo gedaan
Toen het muisje was gezeten,
In het nestje van de uil
Zat de meester nog te eten,
Terscoten en.....EEN MUIZENBUIL!
"Laten we nu eens samen praten,"
Zoj de meester heel beslist
Maar het muisje zei heel angstig
Dat hij van cijfers tóch niets wist
De uil werd daarom toen zó boos,
Dat hij trek had in eten en.....
Het muisje dus heeft opgegeten!

Marja v/d Brandt 1d.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

I B schrijft een boek; iedere leerling, jongen om meisje om jongen om meisje, schrijft een spannend hoofdstuk. De eerste drie staan hieronder te lezen:

WIMPIE DAT HAD JE GEDROOMD!

hoofdstuk I

Wimpie ligt in bed en droomt dat er een tovenaars opeens in zijn kamer staat. 'Wimpie', zegt deze, 'je mag kiezen waar je naar toe wil, vannacht; zeg het maar'. 'Is het echt waar? Ja? Dan wil ik naar Japan!', zegt Wimpie enthousiast. Meteen vliegt hij met bed en al door de lucht. Onder hem door schuiven zeëen, moren, landen, eilanden, bergen en huizen. In het begin is het nog donker, maar later wordt het lichter en tenslotte is het gewoon dag. Ineens ziet hij een groot land met veel bergen en een stuk muur eromheen en iets verderop de zee en daarin een groot eiland. Wimpie begint te dalen en zachtjes strijkt hij met zijn bed neer; en rijdt door de nauwe straten van een dorpje. Plotseling neemt het bed een scherpe bocht en staat dan stil. Wimpie kijkt wat rond en stant uit. Er komt een jongetje aanlopen-. 'Hallo', zegt Wimpie, in het Japans (hij kijkt er zelf van op dat hij dat doet), 'valt hier wat te beloven?'. 'Jawel hoor', antwoordt het jongetje, dat Sinu heet, 'kom maar mee, dan wijs ik je het rijstveld van mijn vader'. Ze klimmen een hoge berg op en op de top ervan zegt Sinu: 'Kijk, daar bij dat hutje en die twee bomen, ligt ons rijstveld.' 'Jemineez, wat een groot veld!', roept Wimpie verrast, 'zoiets heb ik nog nooit gezien. En kijk, wat een mooi huis!'. 'Welnee, joh; dat is een tempel.' Wimpie wil dat wel eens van dichterbij zien. Ze lopen ernaar toe en Wimpie wil naar binnen stappen. Maar Sinu grijpt hem bij de arm: 'Eerst knielen, joh'. Wimpie doet het en gaat dan naar binnen. Plotseling hoort hij een vreemd rinkelend geluid en van schrik valt hij op de grond. Als hij zijn ogen opendoet, merkt hij dat hij uit bed gevallen is. Wimpie zet de wekker af en gaat naar beneden.

hoofdstuk II

Wimpie zit nu op school. De meester vertelt over ruimtevaart, maar Wimpie valt in slaap en begint te dromen dat Piet de tovenaars weer voor hem staat en hem vraagt ergens heen te willen. 'Ik wil graag een ruimteruis maken, met Jan en Sjaak'. Eerst gaan ze langs de maan; omdat daar toch geen levend wezen is, gaan ze verder. Ze maken een bocht en vliegen nog enkele uren. 'Planeet met leven in zicht!', roept Sjaak. 'Joerie, dan gaan we landen!' juicht Wimpie. En al gauw zetten ze voet aan planeet. 'Aardige planeet', zegt Jan. 'Charmant landschapje' aldus Wimpie en Sjaak: 'Vriendelijke omgevinkje'. Maar iemand is er die hen hoort ruikt ziet.

Het is wel een vreemd wezen, want het heeft een groen hoofd en één oog, twee surieten en tot overmaat van ramp een zwart lijf.

En het zegt: 'Wat ruikt mijn neusje?

Wat hoort mijn surietje?

Wat ziet mijn oog?'

Het, volgens Wimpie, rent naar een ander monster. Die zegt: 'Wat is er Uks?'

'Vreemd volk op de weg, Brld!'

Deze monsters echter waren Marsianen, zelf ook op een of andere planeet geland. In de mening dat Wimpie, Sjaak en Jan op deze planeet wonen, zeggen ze: 'We hebben geen slechte bedoelingen; wij willen uw levenswijze bestuderen'.

En Wimpie, Sjaak en Jan denken dat de Marsianen de planeetbewoners zijn en zeggen daarom: 'Wij hebben geen slechte bedoelingen; wij willen alleen uw planeet bekijken'.

Dan zegt Brld: 'Wat denk jij ervan, Uks?' 'Die knuppels willen hetzelfde als wij'. En Sjaak zegt: 'Het betreft hier duidelijk een levenswijze met echo-achtige eigenschappen. Ahum!'

'Ruim baan; hier komt de Mars-onruimingsdienst!'

'Pas op! Nog meer inboorlingen!' roept Wimpie.

'Aboea! Daar zijn de bozen weer!!!', roepen de Marsianen en in een win zijn ze weg in hun ruimteschip.

Ondertussen vraagt Wimpie: 'B-bent u ook een bewoner van deze planeet?'

Onbeantwoord blijft deze vraag, want ineens schrikt Wimpie wakker:

'Wimpie-ie, Willem! Vanmiddag tot half vijf schoolblijven; je hebt alleen maar zitten dutten deze les.'

hoofdstuk III

De volgende morgen.

'Wimpie!', roept moeder, 'kom naar beneden'. Luiwammes schiet op, we gaan toch met vakantie!'

Ze gaan naar Frankrijk op vakantie, de koffers zijn de vorige avond al klaargemaakt.

'Onschieten, vader zit al in de auto'. 'Ja, ja ik kom al'.

Amper in de auto heeft Wimpie al weer slaan en zachtjes dommelt hij in.

Daar heb je Piet de tovenaars weer: 'Wimpie luister eens, je mag vandaag weer de ruimte in, naar de maan, naar Mars, Juno en Jupiter'. 'Da's mooi', zegt Wimpie.

'Maar omdat je zo klein bent, mag je iemand uitkiezen om mee te nemen; zegt Tovenaar Piet.

'Dan Bruun, mijn hond', schreeut Wimpie het uit, 'gaan we?'

'Nu let op: POWTSI/FATSI/OPLA/HOPLA/KAAN/ABRACADABRA/NAAR DE MAAN.Hoen'.

Ineens staan ze op de maan Wimpie en Bruun, die begint te blaffen.

En joetje, waarom, dat zie Wimpie al gauw: er komen maanmannetjes aan; wel honderd.

Ze lopen twee aan twee, in de maat, en klein dat ze zijn!

En erven lijkt hem wel aardig, want hij lijkt op Mick vast, zijn vriend.

Wimpie roept: 'Hallo wie ben jij? Ik ben Wimpie Groen'.

Het maanmannetje blijkt een meisje, Wimpie wordt er rood van, ook al heeft zij het niet gezien, of toch?

Dan zegt het meisje wat: '17-18-19-1-4-5-20', een andere taal dus.

Maar Wimpie heeft het al gauw door: bv 19 is de negentiende letter van het alfabet. Ineens beheerst hij de taal helemaal: hele gesprekken kan hij erin voeren.

Maar wat hoort hij nu: zomaar zijn naam roepen, eerst zachtjes, dan harder, luidor. Wat is dat?

Opeens wat nats, jakkas, wat is dat? Hij kijkt om zich heen waar het aardige meisje is.

Dan is het zijn moeder die zegt: 'Ha die Wimpie eindelijk wakker?' 'Je hebt wat gemist hoor. Het was een prachtige reis.'

'O' is Wimpies commentaar.

(wordt vervolgd)

Gehoord in de klas:

Wat is een vazal? Iets met dijken; een reuzezwaai; een leonstaart (warm!)

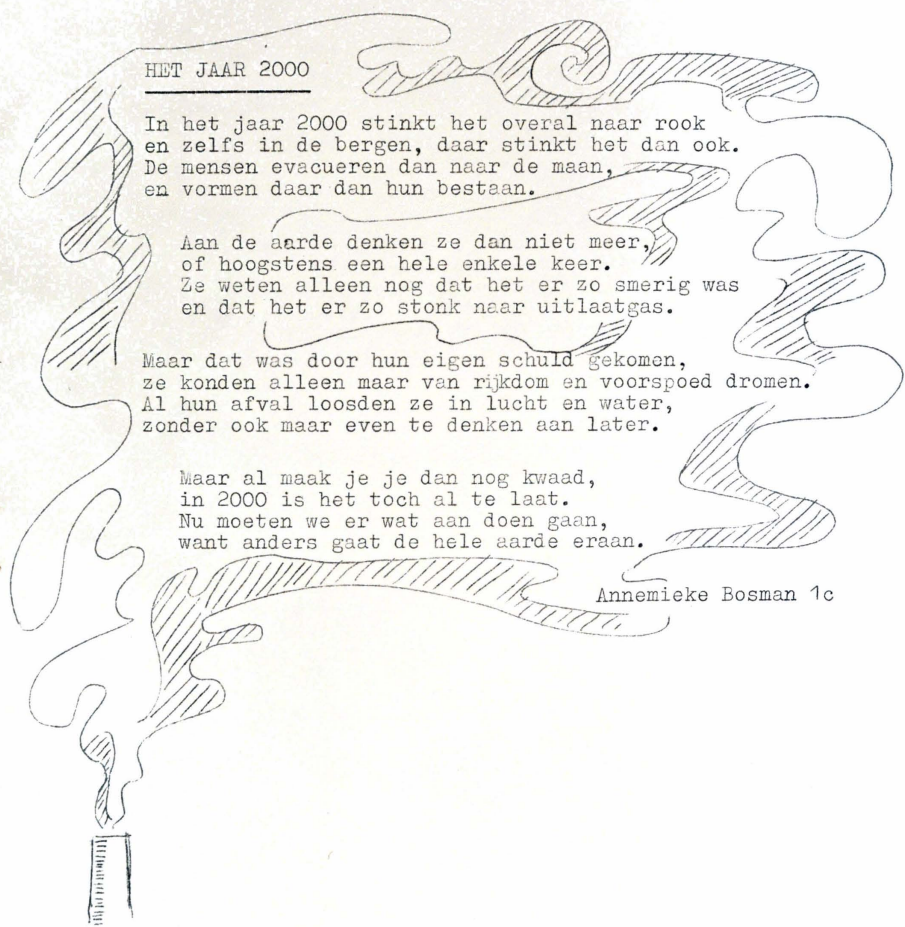
Wat is een dogma? Een hogepriester; een gelovige; god; een tegenstelling.

(Het doet er niet toe in welke klas dit was; het kan wellicht elke klas overkomen! De goede oplossingen van dit raadsel worden ingewacht bij 3M!)

VOOR AL UW SPORTARTIKELLEN
NAAR SPORTHUIS
'DE BONTE HOND'
GROTE NOORD 113
HOORN

BOETIEK — NET — HUISJE —
AFCHAANSE JASSEN
— ALLE MATEN
— IN ALLE KLEUREN GEPOEDERD
— ECHTE SCHADENVAAT
— f 100, — !!

NIJWE NOORD 25 HOORN

HET JAAR 2000

In het jaar 2000 stinkt het overal naar rook
en zelfs in de bergen, daar stinkt het dan ook.
De mensen evacueren dan naar de maan,
en vormen daar dan hun bestaan.

Aan de aarde denken ze dan niet meer,
of hoogstens een hele enkele keer.
Ze weten alleen nog dat het er zo smerig was
en dat het er zo stonk naar uitlaatgas.

Maar dat was door hun eigen schuld gekomen,
ze konden alleen maar van rijkdom en voorspoed dromen.
Al hun afval loosden ze in lucht en water,
zonder ook maar even te denken aan later.

Maar al maak je je dan nog kwaad,
in 2000 is het toch al te laat.
Nu moeten we er wat aan doen gaan,
want anders gaat de hele aarde eraan.

Annemieke Bosman 1c

De oudste Griekse wijsbegeerte is ontstaan in Jonië d.w.z. NW-Turkije in de Griekse kolonies. Uiteraard is deze wijsbegeerte nog vrij primitief en is er ook nog geen scherp onderscheid tussen wetenschap en wijsbegeerte. Toch hadden deze natuur filosofen al enkele typische Griekse kenmerken: ze namen allemaal aan, dat de wereld ontstaan is uit een oerstof, al zei dan de een "water" de ander "vuur" en een derde "lucht". Verder waren ze allemaal bezeten van het probleem van worden en vergaan. Dit probleem zal de Griekse filosofen blijven bezighouden tot en met Aristoteles: dus enige eeuwen lang.

Bekende Jonische natuurfilosofen waren:

1. THALES VAN MILETE

Hij beheerste de Egyptische geometrie en de Babylonische astrologie. Voorspelde de zonsverduistering van 585 voor Christus. Hij beschouwt het water als oerstof van alles: zonder water kan men niet leven en alle levende wezens bestaan voor een groot deel uit water.

2. ANAXIMENES VAN MILETE

Volgens hem is lucht de oerstof. Wind, geest, levensadem liggen ook volgens ons geloof dicht bij elkaar. Worden is volgens hem verdichting van de lucht - waardoor allerlei wezens ontstaan - en vergaan is verdunning van de lucht. Ondanks alle onderlinge verschillen en soms lijnrechte tegenspraak hadden deze mensen gemeen, dat ze zochten naar de waarheid en er heilig van overtuigd waren dat wij de natuur niet door onze waarneming, maar door ons denken kunnen leren kennen.

PYTHAGORAS

Pythagoras is bijzonder moeilijk te beschrijven, o dat hij enorm veelzijdig was en omdat zijn eigenlijke leer geheim was. We zullen dus moeten proberen om van de stukjes legpuzzel die wij hebben ons een beeld van deze hoogst interessante figuur te vormen. De filosofie van Pythagoras gaat voor een groot deel terug op de leer van Orpheus (de zanger die zijn vrouw Euridice uit de onderwereld haalde) en deze leer van Orpheus - die beruiste op openbaring! - streefde naar een overwinning op de dood door versterving en reiniging van de ziel, hetgeen sterk doet denken aan de ouderwetse vastentijd. De leerlingen van Orpheus en Pythagoras werden ingewijd in allerlei mysteriën d.w.z. geheimen. En van deze geheimen weten wij vrijwel niets. Dit kunnen we enigszins vergelijken met de moderne vrijmetselarij. Als goede Grieken discussiëren pythagoras' leerlingen overig, maar als de Grote Meester een definitieve uitspraak had gedaan, was elke discussie gesloten. Men zei dan: "Hijzelf heeft het gezegd en dan was het dus een onfeilbare waarheid. Pythagoras heeft als eerste de wereld een "kosmos" genoemd. Volgens hem berust alles op getallen: Toonsafstanden in de muziek afstanden op aarde, verhoudingen van het menselijk lichaam enz. Hetgeen van zo'n grote wiskundige niet te verwonderen is.

Hij noemt de mens in een kleine kosmos (micro-kosmos) en het heelal een grote kosmos (macro-kosmos). Verder gelooft hij, dat er een sterke onderlinge samenhang bestaat tussen mens en heelal en dus gelooft hij, dat men uit de stand der sterren de levensloop van de mens kan aflezen: de z.g.n. astrologie die wij nog in allerlei bladen kunnen terugvinden. Als alles ordelijk verloopt en wij én in de mens én in het heelal "harmonia" zegt Pythagoras. Dit Griekse woord is zonder meer duidelijk.

Volgens Pythagoras- en Plato zegt dit ook - zit de ziel (psyche) in het lichaam (sooma) opgesloten als in een graf (sèma). Van daar de woordspeling: sooma sèma, d.i.: het lichaam is het graf van de ziel. Heeft de mens goed geleefd dan verhuist de ziel naar een hoger wezen: eerst komt zij in een slechter mens, dan in een dier, en tenslotte kan men zelfs in een struik terecht komen. Deze gedachten leven in India en Indonesië nog: opa's ziel kan best ineens in die tijger zitten! Op één punt was het grote genie Pythagoras zijn tijd wel tweeduizend jaar vooruit: hij geloofde dat de aarde draait om de zon. Omdat behalve het genie Pythagoras niemand voor die gedachte rijp was, ontstond er een conflict en werd deze geniale uitspraak gewoon vergeten. Na Alexander de Grote (gestorven in 323 v. Chr.) werd deze gedachte nog eens uitgesproken door Aristarchos van Samos. Maar ook toen maakte dit idee niet de minste indruk. In de tijd van Galileï en Copernicus echter was een deel van de mensheid hier rijp voor en een ander deel niet, en toen ontstond er dus wel een conflict.

Nog één opmerking: we vinden in het oude Griekenland twee godsdiensten: het oude geloof in de traditionele godenwereld bij de minder ontwikkelden, terwijl de intellectuele bovenlaag haar toevlucht zocht in de mystrieën en in de filosofie, omdat zij niet de primitieve Homerische religie niet konden aannemen.

t.moulijn

Poëzie:

ik heb haar één keer ontmoet/toen ik, woordeloos,/door haar verlaten straten/strompelde/en een aanmoes vroeg./ze ging met me mee/
en ik was dolgelukkig/haar bedelaar te zijn/
toen het avond werd/kleedde ik haar uit/bewonderde haar naaktheid/
liet haar uit mijn lichaam springen/om samen te dansen/op de klanken van de nacht/tot de morgen haar meenam.../
nu trek ik opnieuw/langs kale burchten/waar de wind/een belofte zingt/
voor wie horen wil/
tot ik haar terugvind/of ze mij terugvindt/om elkaar/vol te dichten.

a.nuyens

De doelstelling van de schoolraad werd in de mededelingen daar over als volgt omschreven:

- a. Communicatiemogelijkheid tussen de verschillende geledingen van de school.
- b. Orgaan voor hearing, informatie, advisering en overleg, dat beleidsbeslissingen van de schoolleiding mede voorbereidt.
- c. Coördinatie van de buitenschoolse activiteiten.

Voor de agenda van de schoolraadsvergadering kunnen velerlei punten worden ingebracht. Sommige punten hebben betrekking op het vermelde onder c, bv. het samenstellen van de agenda van buitenschoolse activiteiten. Hier ligt de verantwoordelijkheid in zeer belangrijke mate bij de schoolraad.

In de meeste gevallen vermeldt de agenda punten die betrekking hebben op het genoemde onder a en b.

Het is dan erg nuttig om met elkaar te praten over vragen en problemen, omdat dit de duidelijkheid ten goede komt, mede door de verslaggeving.

Vaak moeten agendapunten van de schoolraad na bespreking doorgegeven worden als agendapunt van andere vergaderingen, bv. schoolleiding, of schoolleiding en lerarenraad, of docentenvergadering enz, afhankelijk van de vraag waar de primaire verantwoordelijkheid van het aangesneden probleem ligt.

Een schema van praktisch alle vergaderingen die in de school worden gehouden en waarbij twee of meer geldingen betrokken zijn, kan men aantreffen op het bord in de hal.

De schoolraad is dus niet het (hoogste) beleidsorgaan voor alles wat er in de school gebeurt. Wel is het een belangrijk "platform", waar in het bijzonder de vragen vanuit de leerlingen besproken kunnen worden.

In deze vergaderingen krijgen de deelnemers(sters), met name de leerlingen (maar niet alleen zij), een beter begrip voor wat er zoal in de school komt kijken en voor wat er aan (belangrijke) problemen vastzit.

Het is niet nodig dat de meeste leerlingen steeds actief betrokken zijn bij wat er in de vergaderingen aan de orde is (komt), maar wel is het gewenst dat alle leerlingen daarvan kennis nemen door middel van de verslagen.

Het is ook gewenst dat vragen of problemen die in groter verband leven aan de vertegenwoordigers doorgegeven worden.

Op deze wijze vermijdt men dat de afgevaardigden slechts namens zichzelf spreken.

vervolg blz. 24

Ervaringen in het land hebben aangetoond dat de schoolraden of hoe ze ook mogen heten, echt goed kunnen meewerken enerzijds aan de communicatie in de grote school, anderzijds een impuls kunnen geven aan verbeteringen en veranderingen waar deze gewenst en mogelijk zijn.

Ik reken dit cursusjaar op vruchtbare en prettige bijeenkomsten van de schoolraad

Rector.

De schoolraad II

Naast het verslag van de heer Zaaij over de functie van de schoolraad zou ik voor de leerlingen die de prikborden in de klas "lezen" (de meeste???) nog enkele dingen willen uitleggen of verduidelijken, want kritiek op de schoolraad is er genoeg maar kennis,....ho maar...

Als jullie willen dat er iets verandert of verbeterd wordt, zeg dat dan, lés dan de mogelijkheden. lés dan de verslagen eens één keertje door zodat je een beetje meer gegronde kritiek / goedkeuring kan geven!

In de schoolraad, dat een VERTEGENWOORDIGEND orgaan is, zijn uit alle drie de "schooltakken" (beleid, personeel en klanten) EN KELE MENSEN VERTEGENWOORDIGD? WAARVAN OOK DE LEERLINGEN in zekere mate recht van spreken hebben wanneer een verandering of verbetering noodzakelijk wordt geacht. Maar de afgelopen twee vergaderingen vertegenwoordigde ik voor mijn gevoel alleen mezelf in plaats van het hele atheneum dat ik in feite zou moeten vertegenwoordigen. Dit betekent eigenlijk dat ik in mijn eentje zomaar beslis voor zo'n 150 medescholieren (dit is wel erg theoretisch gezien). Als iedereen hiermee akkoord gaat ...?....oké hoor!

Maar een negatief gevolg zou kunnen zijn dat wij er vanuit gaan dat we het goed doen en dat er geen problemen bestaan, zolang we niks horen van de rest. Publikatie van onze kant is voldoende (?), reactie van jullie kant ontbreekt nog!

Wat heeft de schoolraad tot nu toe gedaan?

Gewoon gep raat, enkele commissies samengesteld (voor o.a. begroting, verkiezingscampagne onderbouw) en zelfs al enkele dingen besloten (bv. oplage van de schoolkrant groter). Ook worden er binnen de schoolraad beleidskwesties verduidelijkt wat vele anderen buiten mijzelf ook wel zal interesseren: schoolraadvergaderingen zijn in principe openbaar (tenzij het dagelijks bestuur anders beslist, hm)

Kom nou eens kijken wat er zoal met je gedaan wordt in zo'n vergadering!

Annemiek Onstenk 5A

TRANSFORMATIE

Een dunne stofnevel bedekte het eiland en vervaagde de contouren van een oud kerkje op een heuvel. Het gebouwtje werd overschaduwd door een hoge berg met een afgeplatte top, het hoogste punt van het eiland. Zacht ritselden de droge blaadjes van de lage begroeiing in de warme bries. Het bruinrood van de verlepte wilde rozen vormde het enige contrast met het gele landschap. De zon scheen fel, de natuur zweeg - een indringende stilte. Onnatuurlijk klonk de angstige schreeuw van een rondcirkelende meeuw, die in de richting van de zee verdween.

In de wazige verte naderde - gekromd - een oude man. Zijn grauwe kleren waren gerafeld en zaten vol gaten, ze vormden een geheel met zijn gerimpelde huid. Het zand knisperde onder zijn eeltige voeten. Bij een reusachtige, dode boom bleef hij staan; een rijtje mieren vervoerde blaadjes voor het nest. De man bekeek het takgeeltje even en verpletterde toen enkele mieren met zijn voet. De vermorzelde beestjes vermengden zich met vuil en bleven aan zijn voet kleven.

Zachtjes fluitend schuifelde hij verder over het ruwe pad naar het oude kerkje, zijn ogen toegeknepen in het felle zonlicht. Geleidelijk begon het kerkje zich duidelijker af te tekenen tegen de berg. De smalle hoge ramen waren sinistere holle gaten in de afbrokkelende muren. Een klimop reikte over het dak tot het scheve torentje, de wortels drongen diep in de poreuse stenen. De klok bewoog zachtjes in de aanwakkerende wind; achter de berg was een donker, dreigend licht.

Voorzichtig liep de oude man het kerkje in, zijn gehoest werd gedempt door de zachte wanden, het was verlaten. Een stompe kaars stond flakkerend voor een verbleekt Mariabeeld, gedeeltelijk zwart van het roet. Even schudde de grond hevig, de grijsaard viel en raakte met zijn hoofd de punt van een bank.

De lucht was blauwzwart geworden, het regende zachtjes met grote druppels, die kleine glinsterende plasjes in het stof maakten. De berg begon heviger te schudden, de dode - zilvergrijze - boom viel geruisloos om, totdat de harde takken - knappend - tegen de grond afbraken. De bodem voelde warm aan, traag stroomde er een dikke goudse brei uit diepe scheuren in de bergwand, hoestend kolkten er grote gloeiende stofwolken uit de opengescheurde top.

Asregens vielen sissend - grijs- op de geteisterde aarde. Dodelijk droop de lillende massa de berg af en overspoelde de omgevallen boom, die onmiddellijk vlam vatte en meegevoerd werd. Het kerkje werd langzaam ingesloten, een muurstortte in. Spottend kroop de goud modder door de deur het gebouwtje in en bedekte het lijk van de oude man als een vernietigende deken die snel het dode lichaam omsmolt tot een vormlose klomp. De stenen vloer barstte open, het beeld stond er nog, alleen de kaars was uit.

Fel scheen de rode opkomende zon door de purperen wolken. De berg rees donker de lucht in, de gekartelde top tekende zich donker en onscherp af tegen het heldere licht. Hoog in de lucht was een prachtige goud regenboog, die beginnend en eindigend in het niets zich hoog boven het verwoeste landschap verhief, een triomfboog van leven en dood - geboorte en vernietiging.

De zwarte grond was een vruchtbare basis voor nieuwe vegetatie, geleidelijk werden de hellingen lichtgroen en jonge bomen rezen rank uit de bodem omhoog in hun eeuwige groei naar het licht, planten op de plaats waar vroeger dorre struiken stonden. De lucht gonsde van de insecten die boven bontgekleurde bloemen hingen, alles leefde en groeide in een volmaakte harmonie.

Een grote boot naderde de kust met volle kracht voer het op een strand aan - met een schurend geluid bleef het in ondiep water steken. Mensen stapten uit en begonnen vlug grote hoeveelheden bagage van het schip naar het strand over te brengen. Enkele dagen later stonden er al eenvoudige huisjes overeind, groene weilanden werden omheind zodat er koeien op konden grazen. Er was ook een priester, die geholpen door een dové jongen een bakstenen kerkje bouwde, op een heuvel naast een hoge berg met een grillig gevormde top.

egoïsme 1 / kanker 1

kanker bestaat
niet
totaat je het
zelf hebt

egoïsme 2 / kanker 2

en als je het hebt
wil je er weer
vanaf

egoïsme 3 / kanker 3

al had ik kanker
dan zou ik dit
niet kunnen/willen
schrijven

egoïsme 4 / kanker 4

kankerpit
--

Straatsburg

verslag

Ieder jaar in November worden door de R.Q.(stichting voor educatieve reizen) ongeveer 50 leerlingen van vele middelbare scholen uit geheel Nederland uitgenodigd om deel te nemen aan een reis naar Straatsburg, Brussel en Luxemburg. Tijdens deze reis worden vele Europese instellingen bezocht, zoals de Europese commissie, het Europees Parlement en de Raad Van Europa en worden de leerlingen op de hoogte gesteld van de gang van zaken in, het ontstaan en de plannen van de Europese Gemeenschappen. Nade reis kunnen de leerlingen over hun ervaringen vertellen en artikelen hierover publiceren op de scholen.

Gedurende een week woonden we vele lezingen bij, die bestonden uit een inleiding van tien minuten, waarna een discussie volgde. Bovendien bezochten we het Huis van Europa in Straatsburg waar we een zitting van het Europees Parlement bijwoonden. We ondervonden veel steun van onze reisleidster Mej. Portengen (tante Por) die gepensioneerd is en vroeger lerares Nederlands was en die zeer goed op de hoogte van het functioneren van de Europese gemeenschappen is.

Ook in andere opzichten was het voor ons een leerzame reis. Twee keer kwam een Duitse Gymnasiumklas naar ons hotel in Kork. We hebben met hen gepraat over allerlei actuele onderwerpen, waaronder de Duitse verkiezingen, en zijn met hen naar een schouwburg in Kork geweest om een Duits toneelstuk te zien van een tijdgenoot van Bertolt Brecht.

In de "avonduren" ontstonden er discussies over uiteenlopen de onderwerpen, maar het voornaamste bleef natuurlijk de Europese Gemeenschap. De verstandhouding tussen de leerlingen onderling was zo goed dat besloten werd een reünie te houden in de Kerstvakantie.

Er word van ons verwacht, dat wij naar aanleiding van deze reis een uitgebreid verslag zullen maken, dat wij op school zullen uitgeven en ter inzage aan de R.Q. moeten sturen. Goede verslagen worden beloofd met een reis naar Straatsburg of Parijs (uiteraard tegen betaling van de reissom). Deze zal worden gehouden in het voorjaar en is vooral gericht op voorlichting over de N.A.V.O., O.E.S.O. en S.H.A.P.E., respectievelijk de Noord Atlantische Verdrags Organisatie, Organisatie voor Ekonomische Samenwerking en Ontwikkeling en de Supreme Headquarters Allied Powers Europe (dit is een militaire organisatie onder N.A.V.O.-leiding).

Frank Broekmans (beiden Gym.B.)
Margriet Ettes

UIT DE COPY BUS:

Mijnheer,

"C" is dinsdag het eerste uur niet naar school geweest, want ze moest naar de dokter voor haar arm.

vr. gr., mevr. "C", st. P.O..

Opmerking: (handwritten note)

Visser vist niet in de kopybus.

INTERVIEW MET MYNHEER WORTEL (VERBETERDE OVERDRUK UIT CLOU I)

Wanneer bent U geboren en waar ?

In Hilversum op 16 februari 1923.

Welke scholen heeft U doorlopen en heeft U al leservaring ?

Eerst de MULO, daarna een avondlyceum en de kweekschool, hierna een avondstudie in Utrecht. Ik heb mijn studie afgerond aan de Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam. Ik heb al 3 jaar lesgegeven op een H.B.S. in Gouda en 13 jaar op een lyceum elders.

Bent U getrouwd en heeft U kinderen ?

Jazeker , en ik heb 5 kinderen.

Waar woont U nu ?

Ik woon sinds kort in Hoorn en ben in Hilversum geboren en getogen.

Wat is het prettigste onderdeel van Uw werk ?

Lekker kletsen met de leerlingen.

Wat is Uw hobby ?

Ik heb er meerdere, zoals tekenen, schrijven, krutselen, en muziek luisteren.

Van welk soort muziek houdt U ?

Zowel van klassieke als moderne.

Wat eet U het liefste ?

Eten is noodzakelijk om in leven te blijven.
Lekker eten is wel eens lekker.

Vindt U thee zo enorm lekker, want U drinkt elke dag een veldfles vol op ?

Soms wel. Als ik dorst heb (en dat heb ik doorlopend) drink ik wat ik krijgen kan.

Wat is Uw indruk van deze school ?

Ik ben hier te kort om hierop antwoord te geven.

Indruk: kletsgrage leraar,- kan goed opschieten met de leerlingen,- houdt van lekker eten.

"DE AVONDEN" BESTAAN 25 JAAR

"Al dat leed is maar niets, voor je het weet gaat het bergafwaards en van klok, klok, klok met de fles; laten we daarom maar zeggen: gelezen moet er worden, verder niets".

Gelezen moet er worden, en gelezen is er, want voor de 22e maal in 25 jaar wordt het beroemde, beruchte, in ieder geval bekende, boek van G.K. (vroeger Simon) van het Reve herdrukt. Vorige week verscheen er bij de uitgeverij Atheneum-Polak van Gennep een speciale editie op de markt, nadat er sinds 1942 reeds 112.172 exemplaren van deze wintervertelling zijn uitgegeven bij de Bezige Bij.

Onze grootste nationale schrijver pleegt af en toe d.m.v. opzienbarende uitspraken in de publiciteit te komen. Een recent persartikel: "Kunst heeft niets met de maatschappij te maken" trekt natuurlijk onmiddellijk de aandacht omdat de huidige tendens juist is dat kunst daar alles mee te maken heeft of tenminste moet hebben.

Bijde doop van de jubileumeditie van De Avonden -later iets over dit boek- hield Gerard Cornelis Franciscus Maria van het Reve een toespraak waarin hij zich over dit probleem uitliet. Hij kent de kunst geen dienstbaarheid aan de maatschappij toe, want, zo zegt hij, de Kunst is in maatschappelijk opzicht a-moreel, de Kunst heeft niets te maken met een strafwet en de heersende vooroordelen van de maatschappij. Zijn eigen Kunst zou dan bezield zijn van één enkele eigen moraal en wel: de verlossing, de Verlossing uit de werkelijkheid. Kunst heeft naar zijn mening geen nut, is niet maatschappelijk gebiendeerd. De Kunst isoleert zich van de maatschappij. In zijn toespraak beklagt de schrijver zich verder over het feit, dat men hem niet begrijpt en hem zelfs een godslasteraar noemt, hoewel hij naar eigen zeggen een christelijk schrijver (C) is. En juist hierdoor zet hij al zijn vakman- en kunstenaarschap in om aan zijn Lieve Lezers duidelijk te maken Wat hij bedoelt.

Onlangs of juist dankzij deze opstelling van de schrijver blijkt de belangstelling voor het boek, waarmee hij in 1947 zijn debuut maakte, nog altijd groot. De Avonden is reeds een van de grootste proza-werken in de Nederlandse literatuur van na de oorlog. De meningen der literatuur-Kritici over dit boek liepen destijds zeer uiteen: "prachtig" (Blaman), "aargeestig" (Bomans), "groot talent" (Iordewijk), "platvloers" (Ritter), "onwelriekend" (Last), "aangrijpend met navrant slot" (Vestdijk).

De drukte die er vroeger en nu is/was wegens dit boek nodigt u uit tot lezen. Er zijn er, die bij de eerste bladzijde reeds het boek opzij schuiven (niet wetend wat zij missen), braakmoelingen ondrukkend, en er zijn er, die, gebruik makend van de bekende ene adem, de verveling en saaiheid (een probleem voor de jeugd van na de oorlog), op grootse wijze beschreven, op zich over laten komen. (de laatste zijn m.i. de gelukkigsten).

Nu de storm rond De Taal der Liefde wat geluwd is, zal in het voorjaar van 1973 het nieuwe boek van G.K. van het Reve verschijnen, getiteld: LIEVE JONGENS. De schrijver zelf vermoedt, dat het zijn faam zal verwerven als het boek met "die speerlappen met een jongen in de kerk", of als het boek met "die scheet in een wijnglas". De aankoopcijfers zullen volgens hem die van De Avonden overtreffen. Dat belooft dus het een en ander... niko hetsen Va.....ed..

door de gebr.

Vorige keer hebben wij de hoofdonderdelen van de bromfiets besproken; deze rubriek handelt zich om de werking van de stuurinrichting, welke bestaat uit een voorwiel, waaraan- hoe kan het ook anders- het stuur bevestigd is, waaraan:

- a. de bel: dit is een simpel, doch uiterst belangrijk orgaan, dat met een handle bediend kan worden. de bel wordt gebruikt om degene die ingehaald dient te worden waar te schuwen, dat hij opzij moet gaan, wil hij nog langer leven. Weigert hij of de bel is er niets meer aan te doen....
- b. de gashandle: hiermee kan het toerental van de motor geregeld worden. Het is gemakkelijk als de handle vastgezet kan worden, er kan dan- konstant op de hoogste snelheid- rustig een sjekje w orren geroekt; doemt er echter een obstakel op, dan is er wederom niets aan te doen....
- c. de voorrem: de draaiende beweging van het voorwiel kan hiermee worden vertraagd. Van de rem kan het beste zo weinig mogelijk gebruik worden gemaakt; dan slijt hij minder... Trouwens, u weet: snelheidsverlies is tijdverlies...
- d. de versnellingshandle: sommige brommers zijn uitgerust met een versnellingshandle annex koppeling, waarmee het maximale vermogen kan worden overgebracht op het achterwiel, dat via de ketting voor de aandrijving zorgt. De versnellings hebben ieder een aparte naam; ze heten 0 1 2 (3 4) in welke volgorde geschakeld moet worden (...en ik gooidenumin zunien....). Bij omkering van deze volgorde kunnen moeilijkheden ontstaan....
- e. de lichtknop: als de lampen niet kapot zijn kunnen zij met deze schakelaar aangezet worden. Het voorlicht heeft twee mogelijkheden: het scherpe licht waarmee je de tegenliggers zo fijn kunt verblinden; houden ze het stuur recht en is er geen bocht, gebeurt er niets, raken ze echter in paniek omdat ze niets zien, dan is het mogelijk dat ze met een fraaie boog in de berm vliegen of in een sloot terecht komen. Vliegen ze over de kop, dan is het te hopen dat ze een helm op hebben... Het achterlicht is om degene die achter je rijdt te laten merken dat hij achter je rijdt. Als je achterlicht stuk is, heb je niets te vrezen wanneer je harder rijdt. Inhalen is dan immers onmogelijk. Het dimlicht schakel je in als je in de bebouwde kom rijdt en de politie in de buurt is.

NIJEUWS: DE ELEKTRIESE BROMMER IS UIT.

Sinds kort is er naast de WITKAR van Luud Schimmelpenninck een nieuw elektrisch massavervoermiddel te zien op 's Neerlands wegen: de Solo Electra, een stevig, goed afgeveerd, rijwiel met elektrische hulpmotor. Tussen de kleine wielen bevinden zich twee loodzware loodakku's, als gevolg waarvan het ding buitengewoon zwaar is: 67 kilogram. Verdere nadelen: een aktieradius van 40 km., een maksimum snelheid van 30 km/u., volledig in tegenstelling met onze snelheidsfilosofie. Voordelen: 's nachts opladen d.m.v. het stopkontakt (ERG GOEDKOOP), geen (directe) vervuiling. Prijs f 1070,-

Het schoolfeest van 23 November was een daverend succes. De opkomst was overweldigend en voor degenen die op tijd kwamen, d.w.z. voor 8.40 uur, was er gelegenheid tot stemmen. Dit werd echter een fiasco om verschillende redenen:

- 1 Absoluut anoniem stemmen ging haast niet.
- 2 De kaars in het stenhok was levensgevaarlijk
- 3 De meeste mensen zijn politiek nog niet zo geengageerd dat hun stem voor serieus kan worden aangenomen, m.a.w. er werd met de pet naar gegooid

De sfeer was over het algemeen zeer goed. Vaak kwamen de hoppers en stijldansers ruimte tekort. Desalniettemin staande het feit dat er geen bier getapt werd, was de uitwerking van de drank (prik-) optimaal. De muziek swingde om zo te zeggen de school uit, keihard met een inventieve belichting, en inspireerde veel jongelui en ook twee leraren zeer goed bij het dansen.

De zwetende massa vond gelukkig nog wat "rustige" afleiding in de vrolijk bewegende figuurtjes op de enigszins vergeelde muur.

Jammer was dat op het hoogtepunt van het feest rond 11 het gezag zijn vinger in de pap kwam roeren. Iedereen vertrok met tegenzin, want zoals gewoonlijk trokken wij weer aan het kortste eind. De installaties werden met trieste blikken weggesleept, nadat de school langzamerhand leeg was gelopen.

Evengoed voor herhaling vatbaar?

Jan van Diepen, Konny Laan
Anneke Laan en Ria Wever.

Schoolfeest(2)

Ik zou aan dit verslag nog iets willen toevoegen: De organisatie had eigenlijk weinig mensen verwacht, omdat er geen alcoholische dranken werden getapt en heeft daarom wat tegen het feest opgezien. Dit is achteraf verschrikkelijk meegevallen, waaruit blijkt dat er ook best een feest zonder alcohol gegeven kan worden.

Maar nu het karnavalsfeest. Een karnavalsfeest zonder alcohol bestaat niet! Daarom stel ik voor aan het schoolparlement: "Vraag toestemming voor alcoholische dranken voor carnaval". Al begint de leiding weer te (con)spireren over de alcohol, dan ga je verder met het volgen de programmapunt; krijg je toestemming, dan ben ik ervan overtuigd dat het een goed feest wordt.

P.S. Het beste feest tot nog toe was elk jaar weer het karnavalsfeest, omdat het een feest was voor leraren en leerlingen!

Koos Blokker

ik voel mezelf de schrijver
de schrijver van het heelal
ook al schrijf ik niet
't zit 'm overal
en zelfs tussen m'n tenen

--

soms schrijf ik Poezie
met een grote p
meestal aan het begin
van een zin
behalve nu
ik dank u

--

arrogant ? (autobiografisch)
beter één
goed figuur
dan tien
doden

--

er zijn dichters
die inspiratie
op doen
op de w.c.
maar
daar is 'ie
niet voor

--

pa rainy

INTERVIEW MET MYNHEER BEUKER

Wanneer en waar bent U geboren ?
30 april 1948 in Borger.

Welke scholen heeft U doorlopen en heeft U al meer leservaring?
Lagere school- Christelijk Lyceum Stadskanaal- Universiteit
6 jaar - in 1972 afgestudeerd.
Lesgegeven: 2 jaar tijdens de laatste 2 jaar v.d. Universiteit
1 jaar MAVO + 1 jaar MEAO.

Bent U getrouwd ?

Ja, al 1½ jaar.

Doet U aan sport ?

Niet veel.

Wat is het prettigste onderdeel van Uw werk?
Literatuur- Duitse boeken.

Heeft U altijd Duits willen studeren ?
Laatste jaar van het Lyceum; ik wilde Engels of Duits
gaan studeren en er was geen plaats bij Engels.

Wat is Uw hobby ?

Lezen en aan auto's sleutelen.

Wat is Uw lekkerste gerecht ?
Hongaars eten, dat is lekker pittig, liefst met paprika
en uien.

Houdt U van moderne of klassieke muziek ?
Moderne muziek. In mijn tijd was ik een grote Beatlesfan.

Waar woont U nu en heeft U ook ergens anders gewoond ?
Nu woon ik in Bovenkarspel; vroeger in Nieuwe Bijnen
(gem. Borger). Toen ik op de Universiteit was woonde ik
op kamers in Groningen.

U rookt, waarom, U weet toch dat dit slecht is ?
Vele keren heb ik geprobeerd te stoppen. Tegenwoordig
rook ik weer; het is me niet gelukt.

Wat is Uw indruk van deze school ?
Uitstekend tot nu toe. Ik ben blij dat ik hier naar toe-
gekomen ben. De sfeer in de klas is plezierig; de
leerlingen zijn wat stug, maar dat zijn ze in Groningen ook.

Indruk: Boekenwurm. Hij doet weinig aan sport, maar hij
sleutelt wel graag aan zijn auto.

Peter Haring.

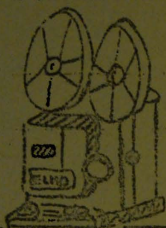

FOTO - FILM
COENSTAD

□ □ □ □ □ □ □ □

66D. TURFHAVEN 38
HOORN

TEL: 02290-5330

MAGAZYN KROP

- DIER WAREN
- WASHMACHINE
- LAND -
- TUIN - } BOUWGEREED.

SCHAPPEN

- SPECIALITEIT : GRIJVERWARMIJNG
EN AANZEG VAN C.V.

VEERMARKT 32-34 - 38 - 25
HOORN TEL: 02290-4825

SCHOOLTATSEN,
REGENROEKEN,
LAARZEN,
WANTEN

ENZ...

VELDHUIS

GROTE NOORD 109
HOORN
TEL: 02290-4780

**VOOR SCHOOL EN SPORT
GEKLEED DOOR MORT**

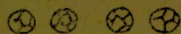

TUUF TUUF
NIEUWSTEEG 45
HOORN
TEL: 7787

BROEKHUIS
L. KERKSTR. 4
HOORN
TEL: 4905

STEEDS HET NIEUWSTE

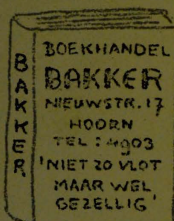
DENT U EEN SPORT.
MAN GOED OF
SLECHT, BU BOS
KUNT U ALTUD
TERECHT

MET AANGEGEVEN
ADRES VOOR AL UW
SPORTARTIKELLEN:
SPORTHUIS BOS
NIEUWSTEEG 59
TEL: 4869

BOEKHANDEL **STUNPEL**

GROTE NOORD 83
HOORN TEL: 6841

BOEKHANDEL
BAKKER
NIEUWSTR. 17
HOORN
TEL: 4903
'NIET ZO VLOT
MAAR WEL
GEZELLIG'

ALLES VOOR UW
DIEREN

'DOESBURG'
HOORN

KERKSTR. 8 TEL: 4937
MEDEBLIK

NIEUWSTR. 19 TEL: 1747

HONDENKAPSELN
L. KERKSTRAAT 3
HOORN TEL: 1687

WASSENAAR'S

MUZIEKHANDEL

SNAARINSTRUMENTEN
GRAMMOFOONPLATEN

ALTUD DE NIEUWSTE
PLATEN

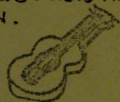
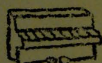

LANGE KERKSTRAAT 16
HOORN TEL: 4538

MOESKOPS

ORGELS
PIANO'S

BEKENDE MERKEN STAAN IN ONZE
SHOWROOMS. ORGELSTUDIO AAN
DE ZAAK VERBONDEN.

MEDEBLIK TEL: 02274-1425
HOORN NIEUWLAND 10

TEL: 7574

GROOTSTE VOORRAAD BEHANG
VINDT U BIJ "BEHANGPALEIS"

J. v. DIEPEN

NIEUWLAND 30 HOORN
TEL: 5865

